

РЕШЕНИЕ

№ 3686

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1676** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на АПК, във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП и е образувано по жалба, подадена от С. И. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], чрез адв. П. И. срещу Заповед № 200/24.01.2021г., за прилагане на ПАМ по чл. 171 т. 1 б. "б" от ЗДвП, издадена от О. Р. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП" - СДВР., с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Оспорващият твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Моли се да се постанови решение, с което да се отмени изцяло заповедта за налагане на ПАМ, като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят – С. И. Д. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П. И., редовно упълномощен по делото. Поддържа се жалбата. Счита се, че не са налице фактическите и правни основания за издаване на процесната заповед. Депозира писмени бележки в срок.

Ответник – мл. автоконтрольор при Отдел "ПП" - СДВР - редовно призован, не се явява, не се представлява. Чрез изпратено писмено становище на зам. Началника на отдел "Пътна полиция", прави искане за приемане на изпратени писмени доказателства

и претендира за прекомерност за разносните по делото от страна на жалбоподателят.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По данни на свидетел очевиден на 24.01.2021г. в [населено място], Ст.Д. е управлявал л.а. “Опел А.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на неговия баща И. Д. по ул.”Д. М.” с посока на движение от [улица] към МБАЛ” Св.А.”- С., след употреба на алкохол - 2,62 промила, отчетени след проверка за наличие на алкохол с техническо средство Алкотест “Дрегер”. Издаден е АУАН №355170/24.01.2021г., въз основа на който е издадена Заповед № 200/24.01.2021г., за прилагане на ПАМ по чл.171 т.1 б.”б” от ЗДвП за това, че виновно е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

От показанията на разпитаните по делото свидетели се установява, че преди да бъде проверен от полицейските служители, жалбоподателят всъщност не е имал качеството водач на МПС. Според свидетеля Ст.В. на 24.01.2021г. жалбоподателят Д. е пристигнал в дома им находящ се [жк] на същата дата около 21 часа, с когото вечеряли и пили алкохол. Свидетелят твърди, че бащата на жалбоподателят му се обадил по телефона, по късно същата вечер и го уведомил, че полицията го издирва, защото колата, която управлявал/собственост на И. Д./ неправилно е паркирана в района на Окръжна болница. Тези обстоятелства се потвържават и от другия свидетел по делото Д.. Тя заявява, че след 21 часа на 24.01.2021г. Ст. Д. е бил в дома и, вечеряли заедно, след което го придружила до Окръжна болница, където му бил съставен АУАН и му била взета кръвна проба.

С определението за насрочване от 08.04.2021г. съдът е разпределил доказателствената тежест между страните.

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване на годен за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за основателна поради следните съображения:

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и се издава съобразно изискванията на този кодекс, като специалният закон въвежда и изрично

изискването същата да е мотивирана.

Съдът, в настоящия му състав, споделя наведените в жалбата възражения за издаване на оспорената заповед в противоречие с материалния закон.

В нормата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е предвидено, че временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Тази принудителна мярка може да се наложи на лице, което има качеството на водач на моторно превозно средство и е извършило едно от предвидените в хипотезата на правната норма нарушения.

От показанията дадени от свидетелите Д. и В., в хода на настоящото съдебно производство, се доказва, че към момента на извършване на проверката, лицето С. Д., не е притежавало един от двата кумулативно изискващи се елемента, за да бъде извършен състава на административното нарушение, а именно, че не е притежавало качеството на водач на МПС. АУАН е издаден във връзка със сведение изготвено от Л. А. в което е посочено, че на 24.01.21г. в 21.40ч. е видял да спира пред входа на спешното отделение на Окръжна болница л.а. с ДК [рег.номер на МПС] от лице, което било видимо в нетрезво състояние. В сведението се твърди, че след 10 минути, лицето се върнало при автомобила/паркиран в района на болницата/ и бил тестван с техническо средство от органите на МВР, като му била взета и кръвна проба. Видно от приложените писмени доказателства, талона за изследване №0009753 на Ст.Д. му е връчен на 24.01.21г. в 23,15ч. което обстоятелство кореспондира със свидетелските показания по дело, които съдът кредитира изцяло. Настоящият състав приема, че не е безспорно установено, че на посочената дата, час и място в АУАН, жалбоподателят е управлявал МПС, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Тази фактическа обстановка не е опровергана от АНО, затова съдът приема, че не са били налице основанията за налагане на принудителната административна мярка.

ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно. Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно

и ограничително тълкуване т.к. са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ при липса на всички нормативноустановени за това условия. А щом като не е налице правопораждащ фактически състав, липсва и основание за прилагане на правомощието на административния орган за временното отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на С. И. Д..

Настоящият състав приема, че процесната принудителна административна мярка, наложена със заповед №200/24.01.2021г., за прилагане на ПАМ по чл.171 т.1 б."б" от ЗДвП, издадена от О. Р. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП"–СДВР, е издадена при липса на материалноправните предпоставки за това и като такава следва да бъде отменена.

Предвид основателността на жалбата и изложените мотиви, на основание чл. 172 ал.2 от АПК, АССГ-34 състав ,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №200/24.01.2021г., за прилагане на ПАМ по чл.171 т.1 б."б" от ЗДвП, издадена от О. Р. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП"–СДВР, с която на С. И. Д. [ЕГН] с адрес [населено място] е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: